

Список використаних джерел:

1. Учасники національної інноваційної системи: інституційно-функціональний аналіз в праві: монографія / за заг. ред. С. В. Глібка, Ю.В. Георгієвського. Харків: Право, 2018. 270 с. URL: https://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2020/01/%D0%9C%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%84%D0%B8%D1%8F_%D0%B4%D0%B5%D0%BA%D0%B0%D0%B1%D1%80%D1%8C_.pdf
2. Про інноваційну діяльність в Україні : Закон України від 04.07.2002 р. № 40-IV (в редакції від 05.12.2012 р.). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15#Text>
3. Папп В. Пріоритетні напрямки формування регіональної інноваційноінвестиційної політики. Економіст. 2007. № 9. С. 40-42.
4. Стратегія розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року: розпорядження Кабінету Міністрів України від 10.07.2019 р. № 526-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/526-2019-%D1%80>

УРАХУВАННЯ КОМПОНЕНТІВ УПРАВЛІННЯ ЗНАННЯМИ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ПРОЄКТНИХ МЕНЕДЖЕРІВ

Чжан Янфань
Полтава, Україна

Науковий керівник: Школяр Сергій Петрович, кандидат технічних наук, доцент кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І.А.Зязюна Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка

Аспекти управління знаннями при підготовці проєктних менеджерів в умовах конкуренції як важливий економічний ресурс характеризуються спрямуванням на процеси мобільного збору, обробки та аналізу значних інформаційних потоків задля прийняття правильних управлінських рішень діючими та потенційними учасниками ринку [1, 2]. У своїх дослідженнях Стеценко Б.С. (2019) дає основоположні характеристики знання як економічного ресурсу, які включають такі наступні аспекти: стратегічний характер як виробничого фактору, дискретність як особливого товару, відсутність ознак рідкості, відсутність ознак вичерпаності, об'єктивний зв'язок з індивідуумом та його свідомістю, синергія з іншими факторами виробництва.

Ученими визначаються ціль, засоби та результат економіки знань. Ціллю є формування творчої, креативної особистості як самоціль, засобами є накопичення, створення та ефективне використання інформації та нових знань у взаємодії з природою та суспільством, результатом є сталий розвиток цілісної системи природа-людина-суспільство на основі принципів справедливості, коли економіка підпорядковується завданням розвитку людини.

На сьогодні, виходячи з необхідності поєднання ресурсів індустріальної економіки з можливостями «економіки знань», науковцями розглядаються чотири альтернативні моделі економіки знань, що відповідають розумінню «нової економіки» та доповнюють одна одну: «економіка, що базується на знаннях», «економіка навчання», «креативна економіка» і «мережева економіка».

З точки зору управління знаннями як економічного ресурсу важливим є аналіз сутності визначення концепції «економіка знань», що потребує виділення найбільш вагомих характеристики, які за даними Н.І. Дучинської та А.О. Осаула (2009) в сукупності дають уявлення про економіку знань: виробництво послуг, інформації, культури відіграють головну роль; провідна роль галузей, що не спираються на фізичну інфраструктуру; накладання елементів нової інфраструктури на старі життєздатні інфраструктури та поступове витіснення останніх; постійне зростання частки науково-дослідних робіт у сукупних витратах держави та приватних фірм; стабільне зростання капіталізації високонаукових фірм; перетворення людини, яка вміє творчо мислити, на «ресурс», головну складову національного багатства; пріоритетність інвестицій у розвиток фундаментальних знань особистості; домінуюча роль жінки у різних сферах діяльності, у тому числі у сферах творчості та культури; географічні зрушення виробничих потужностей, концентрація розвитку навколо центрів освіти та досліджень.

Шпак Н. (2004) виділяє фактори, які впливають на процес управління знаннями (рис. 1).

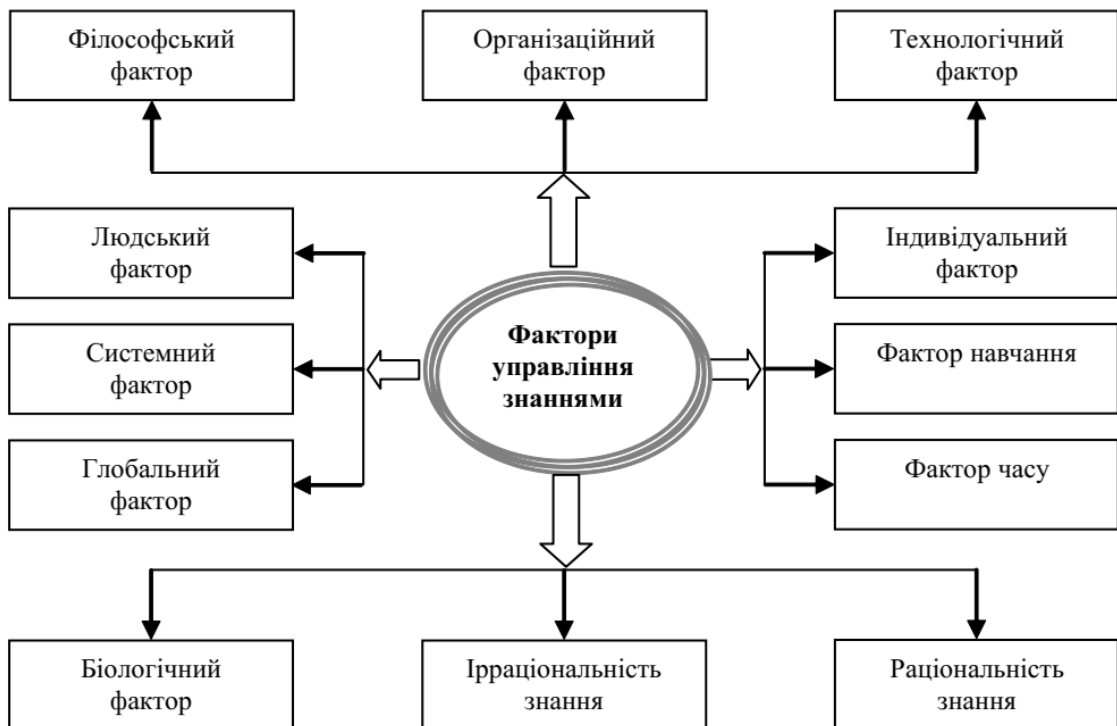


Рис.1. Фактори управління знаннями (складено Шпак П., 2004)

Враховуючи напрацювання М. Ерла (2001) в навчальному процесі, зауважимо, що науковець у своїй моделі виділяє три категорії знання: прийняте (accepted) знання – «наука» (данні); здійснене (workable) знання судження (інформація); потенційне (potential) знання – «досвід» (знання). Ним зауважується, що потенційні знання є важливішими і мають найбільшу віддачу. «Наука» і, почасти, «судження» розглядаються як основа конкуренції та передумови існування організації, на що необхідно звернути уваги при передачі, трансфері знань в процесі навчання. Конкурентна перевага організації забезпечує застосування «досвіду», заснованому на знанні.

Модель допускає, що організація може створювати і захищати знання, використовуючи чотири функції: інвентаризація – картографування індивідуального і організаційного знання; аудит оцінка природи і величини запланованого незнання, розвиток знання через пізнавальні дії; соціалізація – створення подій, які роблять важливим обмін неявним знанням; випробування – проблема невідомого незнання розглядається шляхом навчання на основі досвіду, дій та розбору незвичайних ситуацій. Модель М. Ерла включає також чотири технічних і соціальних компоненти: система знання, мережі, працівники знання, організація навчання.

Розглянуті аспекти врахування компонентів управління знаннями при підготовці проектних менеджерів в умовах сучасної економіки.

Список використаних джерел:

1. Школяр С. П., Бабенко І. В. Врахування концепції економіки навчання при підготовці фахівців-менеджерів // Modern science: innovations and prospects. Proceedings of the 8th International scientific and practical conference. SSPG Publish. Stockholm, Sweden. 2022. Pp. 286-293. URL: <https://sciconf.com.ua/viii-mezhdunarodnaya-nauchno-prakticheskaya-konferentsiya-modernscience-innovations-and-prospects-1-3-maya-2022-goda-stokholm-shvetsiya-arhiv/>.
2. Школяр С. П. Аспекти підготовки фахівців до опрацювання та аналізу базових інформаційних потоків на ринковому середовищі. Педагогічні науки. 2015. Вип. 12. С. 356–361.

МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ « БІОМЕХАНІКА» НА ФАКУЛЬТЕТІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА СПОРТУ

*Шапаренко І.Є.
Полтава, Україна*

Навчальний процес у вищій школі відповідно до положень кредитно-трансферної системи має бути спрямований на підготовку компетентнісного фахівця, який уміє креативно, ініціативно мислити, самостійно поповнювати свої знання й застосовувати їх у професійній діяльності. Успіх підготовки здобувачів залежить від багатьох факторів, де особливої уваги заслуговує організація самостійної роботи студентів, яка посідає важливе місце в їх професійній підготовці.